

Katoliški GLAS

Uredništvo in uprava:
Gorica, Riva Piazzutta šte. 18
Poduredništvo:
Trst, Vicolo delle Rose šte. 7

Polletna naročnina . . . Lir 300
Letna naročnina . . . Lir 1.500
Letna inozemstvo . . . Lir 2.500
Poštno ček. račun: šte. 24/12410

Leto X. - Štev. 21

Gorica - četrtek 22. maja 1958 - Trst

Posamezna številka L 30

Še nekaj v premislek slovenskim volivcem!

Da bi čim več slovenskih glasov iztrgal demokratski stranki, je »Novemu listu« prišla zelo prav zadeva glede nameravnega govora komunistinje Marije Bernetičeve na trgu Unità v Trstu. Goriškimi nekomunističnim Slovincem pa svetuje isti list, naj dajo bele glasovnice ali naj volijo MARP. (To v 203. šte. z dne 15. 5.).

Kdor le površno bere te izjave in navete, meni lahko, da je edino pravilno stališče NL. Vendar je v pisanju pogubna zmotna glede vrednote dobrin in pa zvišja cepljenja glasov.

DOBRINE NISO VSE ENAKO VREDNE

Zdravje velja več kot denar. Duša več kot telo. Bog, vera v Boga je več kot narodnost. Seveda se s tem narodnost ne tepta, ne zavrača; nasprotno, saj je utemeljena ljubezen do naroda v 4. božji zapovedi, narod je razširjena družina.

Cprav obsojamo prepoved, govoriti na volilnem shodu slovensko, izgovori, da hočejo s tem preprečiti nemire, so pač ničevi — vendar imamo pod demokratsko stranko več svobode kot pod fašisti, več kot jo za železno zaveso dovoljujejo komunisti lastnim sorojakom. Tu imamo slovenske šole, slovenska društva, slovensko petje, slovenske predstave itd., čeprav je vse to nekaterim trn v peti.

Ali pa za železno zaveso komunisti, — ki so po pisanju »Novega lista« tako moralni — dovoljujejo slov. katoliška društva, ali dovoljujejo slovenske igre, slovenske katoliške prireditve, ko se vendar vse vrši v slovenskem jeziku? Tu in tam niti duhovniku niso dovoljevali učiti verouka, čeprav so ga sicer podajali v slovensčini!

Komunistična narodnost je piškav oreh. Saj so se v Ljubljani potolazili, ko se jim je očitalo, da se za Primorske Slovence niso dosti potegnili pri pogajanjih, takole: Slovenci res ne bodo (ostali), bodo pa socialisti (komunisti).« Naravno, komunistem je internacionalno, to je brez-narodno. Zato je vse naphlovanje v slovensčino od strani komunistov le taktična volilna poteza.

V NEVARNOSTI JE TREBA RESITI NAJPRVO VIŠJO DOBRINO

Ni vselej možno ohraniti vse dobrine v enaki meri. Kjer sta na tehtnici vera in narodnost, bom pač branil oboje. Vendar je vera, življenje po veri, svoboda oznanjanja božje besede, verska vzgoja, prvo.

To posebno še, ko je kritični moment za višjo dobroto prav sedaj, to je, v našem primeru ob volitvah, in se bo moglo za narodnost potem poskrbeti z večjo gotovostjo.

S tem, da bi bili Bernetičevi dovolili govoriti slovensko, bi se bil pač za ta primer narodnostni princip rešil, a ne za pet let. Če pa voliš zastran tega incidenta, sledeč »krščanskemu« povabilu »Novega lista«, proti demokratski listi, zavrneš s svoje strani versko svobodo ne samo za ta hip, ampak za pet let, da, morda za več rodov, kot to vidimo posebno v Rusiji, kjer se zatira vera po komunistični vladavini že od 1917. leta dalje. Ko sedi komunistem narodu na vratu kot ris, ga ne preženeš s tako lahkoto, kot ga priklješ z napačnim glasovanjem. Narod za železno zaveso, posebno še Madžarska, to tako jasno pričajo, da bi moral tudi slep in gluhi butelj videti in spoznati.

Pa tudi tak, ki se ne zanima dosti za vero, pač pa za osebno svobodo, more ugotoviti, da ima pod krščansko demokracijo več svobode, kot jo nudijo desničarska diktatura ali komunistično preganjanje, zapiranje in ubijanje.

Zato je nesmiselno dajati malim nekomunističnim strankam glasove in jih odtegovati močni stranki krščanske demokracije.

Ce izide iz volitev krščansko demokratska stranka močna, imate mir in stalnost za vseh pet let. Ne bo neprestanih prerivanj na vladi, ne stalne nevarnosti za javni mir, zajamčeno bo verski mir, zajamčena osebna svoboda, poskrbljeno bo za delo in procvit — kot se je v teh povojnih letih vršilo pod vodstvom krščanske demokracije.

Nihče ne more tajiti, da položaj ni resen.

Resen je položaj ne zato, ker bi v državi in med našim narodom ne bilo dovolj vernih ljudi, ljudi, ki ljubijo svobodo, ki nočejo nasilja in preganjanja. Resnost je v tem, ker je nevarno, da bi se markateri dali zapeljati propagandi, obetom, zviščnosti in laži nasprotnikov obstoječega reda; delajo na vse načine, da bi iztrgali Krščanski demokraciji čimveč glasov in jo tako oslabil.

Ni treba pet prstov na roki, zadosti so trije, da sešteješ možnosti izda volitev: ali zmaga Krščanska demokracija, ali komunistem v zvezi s socialisti, ali pa bo zmogala framasonsko fašistična monarhična desnica.

KAJ STORITI?

Ne levo ne desno. Voli sredo, to je Krščansko demokracijo!

Tajnik Fanfani je izjavil pred kratkim na nekem volilnem shodu, da se sedanje stanje zamaje in nagne na desno ali levo, če bi izgubila Krščanska demokracija le en milijon glasov. Izgubila bi jih po pre-

malo poučenih, po zapeljanih, vsled zgoraj imenovane propagande.

Zato je bivši predsednik republike Einaudi, liberalci, poudaril že leta 1945, da beseda duhovnikova ne more ostati zaprta med stenami cerkve. »Kdor je razumel besedo evangelija, je siljen, da širi deset božjih zapovedi v cerkvi in izven nje, v družini, mestu, državi, proti oznanjevalcem materializma...«

Zato je sedanji ministrski predsednik Zoli 15. t. m. svaril lahkomišelnice: »Tudi en sam glas more odločilno vplivati na dobrobit domovine.«

To so vse bolj resni glasovi kot pa je zgrešena vaba »Novega lista«.

Kako bi ne bilo važno, da volite strnjeno in ne cepite glasov, ko ves episkopat poziva k strnjivosti.

Treba je položiti vstran vprašanja manjše dobrine. Zakaj bi žagali deblo in se vsedali na vejice? Dokler drevo stoji, stoji, ko se nagne in pade na levo ali desno, obleži in bo zastoj vik in krik.

V tej nevarnosti reševati manjše dobrine in opustiti skrb za glavno, se pravi: čepeti v sobi in urejevati opravilo, ko hiši grozi požar.

Ko vihar zaloti mornarje na morju, mečejo prtljavo v morje, samo da si rešijo življenje. V morje so vrgli celo pre-roka Jona, da bi se rešili. Ko vas zaloti komunistični vihar, ki bi ga povzročili z napačnim glasovanjem, bo zastoj metati »Novi list« v komunistično morje, morje pogoltno vas.

L.

Francija v nevarni krizi

Z uporom francoske vojske v Alžiriji je nastala v Franciji težka kriza. Vojska je v Alžiriji prevzela tudi civilno oblast in ustanovila Odbore za javno varnost. Ti odbori zahtevajo, da mora prevzeti v Franciji oblast general De Gaulle. Spričo teh dogodkov v Alžiriji so v Parizu podprli novo vlado tudi socialisti.

Zaradi dolge vojne v Alžiriji se je polagoma netilo sovraštvo do Francije. Vse zadnje pariške vlade so bile šibke, kadar je bilo treba sprejeti važnejše sklepe o Alžiriji in Tuniziji. Tako so sledile krize za krizo, ki so z uporom vojske v Alžiriji dozorele. Šele sedaj so se prebudili francoski politiki, ki so sprevideali, da so pogajanja v Alžiriji nujno potrebna. Politični voditelji v Alžiriji, Tuniziji in Maroku so zapadnjaško usmerjeni in so pripravljani podpreti Francijo, a morala bi tudi ona popustiti. Toda v Parizu so bili slepi. Pariško slepoto pa so najbolj podpirali francoski kolonisti prizadetih področij, ki se ne morejo sprijazniti z dejstvom, da bi Francija postopila v Afriki.

V Afriki je sedaj prevzela oblast vojska, ki zahteva, da se isto zgodi tudi v Franciji. Oči vojaških krogov so uprte v generala De Gaulle, ki pa v svojih zadnjih izjavah ni pokazal poti za rešitev in bo svojo pot šele nakazal. Vendar pa izgleda, da general v slučaju prevzema oblasti ne misli

spoštovati parlamentarnega sistema.

Vlada na vse načine brani republikansko-parlamentarni značaj ustanov. De Gaulle lahko stori dvoje: ali da posreduje med pariško vlado in alžirskimi vojaškimi uporniki ali pa, da zahteva, da mu dajo mandat za sestavo nove vlade.

Italijansko-britanski odnošaji

Z obiskom državnega poglavarja Gronchija se je zaključila daljša doba političnih prizadevanj za prijateljstvo med Italijo in Veliko Britanijo. Sprejem italijanskega državnega poglavarja v Londonu je bil zelo prijazen. Z obiskom so bila povezana mnoga politična pogajanja. Govorili so o mednarodnem položaju, predvsem o odnosih med Vzhodom in Zapadom, o Srednjem Vzhodu in Franciji.

Nesoglasja v komunističnem svetu

V komunističnem taboru se nadaljuje časopisna polemika o pravovernosti. Beograjska »Borba« očita moskovski »Pravdi«, da ta ne navaja misli iz ljubljanskega komunističnega programa. Jugoslovansko komunistično glasilo pobija obtožbe, ki jih nanj siplje moskovsko glasilo o revizionizmu in o ameriški pomoči. »Pravdi« očitajo, zakaj bi samo Sovjeti smeli imeti stike z Ameriko, Jugoslavija pa ne. Kje je potem koeksistencija in aktivno sodelovanje držav z različnimi družbenimi ureditvami. Po beograjski »Borbi« dopisniki »Pravde« umetno netijo spore, ki jih hočejo izkoristiti v politično akcijo proti neodvisnosti Jugoslavije. Spor med Beogradom in Moskvo ima svoj odmev tudi v Italiji, kjer so se Nennijevi socialisti postavili na stran Jugoslavije, komunisti pa stoje na stališču Moskve.

Krvavi dnevi v Libanonu

Opozicija je sprožila v Libanonu oborožen upor proti predsedniku republike in vlade. Vlada dolži za ta upor kroge Združene arabske republike. Ameriška vlada je obljubila delno podporo in tudi njene pomorske sile so se v Sredozemlju pomaknile za vsak slučaj bliže proti vzhodu. Na nekaterih področjih so prevzeli oblast uporniki. Ti zahtevajo, da se Libanon priključi Združ. arabski republiki.

Tretji sputnik

V Sovjetski zvezi so dne 15. maja izstrelili tretji sputnik, ki kroži sedaj skupno s tremi ameriški po vsej zemlji. Krožna pot sputnika tvori v ekvatorjem kot 65 stopinj v višini 1880 km od zemlje. Za polet okrog zemlje uporabi novi ruski satelit 1 uro in 46 minut. Je najtežji izmed vseh doslej izstreljenih satelitov, saj tehta 1.327 kg. Od te teže odpade na aparate celih 968 kg. Satelit ima stožčasto obliko, osnovna ploskev meri 1,73 m premera, dolg pa je 3,57 m. Podravatelj smithsoniankega astrofizikalnega observatorija je izjavil, da bo tretji sputnik krožil po vsej zemlji približno pol leta. Njegova svetlobna moč je večja kot svetlost zvezd prve velikosti, zaradi tega so v Sovjetski zvezi začeli imenovati »luč kozmosa«. Ob jasnem vremenu ga je baje možno videti tudi s prostim očesom.

OB PRIČAKOVANJU NEDELJSKIH VOLITEV

Tudi ta četrta volilna kampanja v Italiji po vojni se je zaključila. Preteklo nedeljo so v večjem številu kot kdajkoli prej šli na trge in ulice tisoči in tisoči govornikov vsak za svojo stranko. Te dni do petka so sicer še vedno volilni govori tu in tam, ali to so le odmevi nedeljskih govorov. Zato lahko rečemo, da se je v glavnem volilna kampanja zaključila preteklo nedeljo. Vsled tega že lahko potegnemo račune, kako je potekala in kaj je prinesla.

POTEK VOLILNEGA BOJA

Mislím, da vsakega opazovalca zadene dvojce: miren potek celotnega volilnega boja in pa dejstvo, da ni bilo kakih izrednih govornikov, ki bi potegnili množice za sabo. Skoro dva meseca je trajal volilni boj, govorili so najrazličnejši govorniki, od misinov preko demokratov do komunistov; govorili so povsod v vseh italijanskih večjih mestih in tudi po vaseh in vendar ni bilo čuti o kakih izrednih incidentih in neprilikah. Tu pa tam so kakega govornika izžvižgali ali so se stegli med seboj poslušalci različnih strank, vendar kakega resnega incidenta ni bilo beležiti. Vse je poteklo v miru in tudi v svobodi. Saj ni bilo čuti, da bi kje protestirali, ker kakemu govorniku policija ni pustila govoriti, da so le organizatorji izpolnili policijske predpise. Zaradi tega smemo italijanskim oblastem le čestitati, da so dovolj strpne in demokratične. To nam posebno pade v oči tu na meji, kjer smo preteklo pomlad opazovali slično volilno agitacijo v sedmi ljudski demokraciji. Toda, kolikoli razlika! Tam ena sama stranka, ki govori in samo sebe hvali, ker nima nasprotnikov, tu pa cela rešta strank, ki se med

sabo kritizirajo, a vendar si druga drugi ne jemljejo pravice, da vsaka pove, kar se ji zdi.

Druga značilnost pretekle volilne kampanje je bila odsotnost velikih voditeljev, oziroma ljudskih govornikov. V preteklosti sta obvladala politični položaj pri vsakih volitvah De Gasperi na eni strani, Togliatti na drugi. Pri teh volitvah sta bila oba odsotna, De Gasperi, ker je umrl, Togliatti, ker je malo pred začetkom volilnega boja obolel. Oglasil se je šele pred koncem, toda ne več z nekdanjo silo. Nenni tudi ni pokazal, da bi znal potegniti ljudske množice za sabo. Zato so bili govorniki vseh strank močnejše srednje politične velikosti. Nad povprečje so se morda dvignili Fanfani in Tambroni pri demokristjanih, Saragat pri socialistih demokratih, Nenni pri socialistih.

Mirnemu razvoju volilne kampanje in povprečju govornikov je odgovarjala brezbrzižnost publike. Nikjer ni bilo čitati o kakih izrednih množicah, ki bi se udeleževale političnih zborovanj. Ljudje danes rajši čitajo poročilo v časopisju ali sledijo pri radiu in televiziji, kakor pa da bi hodili sami poslušati govornike. Mislím, da to znači tudi, da so se italijanski volivci že zdavnaj odločili, kako in koga bodo volili.

Med volilnim bojem so še največ hrupa povzročili radikali in republikanci zaradi znane izjave italijanske škofovske konference. Njim so se v protestih pridružili tudi ostali levičarji, na desnici pa liberalci. Pritožba radikalov in republikancev na ministrskega predsednika Zolija pa ni rodila zaželenega uspeha, ker jo je senator Zoli kratko in malo zavrnil kot neutemeljeno, češ da imajo tudi škofje enake pravice kot ostali

državljeni, da povedo svoje mnenje o volitvah, posebno še ker jim konkordat nalaga, da morajo skrbeti za blagor državljanov. Ko so dali omenjeno izjavo, so to storili ravno z namenom, da koristijo državljanom. Tako se je ta precej glasna pritožba razpočila v dim.

VOLILNI BOJ PRI NAS

Pri nas na Goriškem in Tržaškem je volilni boj prav tako potekal povsem mirno, čeprav so prišli k nam govoriti nekateri glavnih voditeljev vseh strank. Še največ prahu je dvignil govor misinskega prvaka v Trstu, ki je tako grobo napadel državne ustanove, da ga je kvestura javila državnemu pravdnistvu. Poleg tega je precej vroče krvi povzročila med Slovenci prepoved govora v slovensčini na trgu Unità. O tem pa govorimo na drugem mestu. Misini so se zelo zavzeli, ker so se slov. demokratske organizacije na Goriškem in Tržaškem izrekle za KD. Na vsak način so hoteli v tem videti neko podtalno zvezo med slov. demokrati in KD. Kakor je »Novi list« očital zaradi tega izdajstvo Slovincem, tako so misini očitali izdajstvo KD. Zopet smemo ponoviti: Skrajnosti se dotikajo. To pa ni vplivalo ne na ene ne na druge, da bi ne šli po izbrani poti naprej, saj vedo, da je edino prava in edina, ki more prinesiti koristi obema tu živečima narodnostima.

Sedem Čehov je zbežalo z ladje, zasedrane v Benetkah

Z romunske ladje »Transilvania«, ki je prispela v nedeljo 18. maja v Benetke s 400 češkimi turisti, je po pristanku ve beneški luki zbežalo sedem Čehov, pet moških in dve ženski, ki so vsi zaprosili italijanske oblasti za politično zatočišče.

NAŠ TEDEN V CERKVI

25. 5. nedelja: Binkošti, Prihod Sv. Duha
26. 5. ponedeljek: binkoštni, nezap. praznik, sv. Filip Neri, spozn.
27. 5. torek: sv. Beda Castiljivi, cerkv. uč.
28. 5. sredo: sv. Avguštin, škof; sv. Viljem, opat
29. 5. četrtek: sv. Marija Magdalena Paciška, dev.
30. 5. petek: sv. Ivana Orleanska, dev. muč.
31. 5. sobota: Marija Kraljica; sv. Angela M.

SV. MARIJA MAGDALENA PACISKA († 1607) je že v zgodnji mladosti vzljubila duhovno življenje. Se zelo mlada je vstopila, kot sv. Terezika, v karmelski samostan; tudi zato, ker se je tam skoraj dnevno prejemalo sv. obhajilo, za tiste čase nekaj zelo izvanrednega.

Skozi pet let je veliko trpela, pa je klicala: Trpeti, ne umreti!

Njeno telo je ohranjeno nestrojneno v karmelski cerkvi v Florenci, v kristalni krsti.

Ko te tare križ, ali ne godrnjaš? Išči opore in tolažbe v pogostem sv. obhajilu.

IZ SV. EVANGELIJA

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: »Ako me kdo ljubi, bo moja besedo spolnjeval; in moj Oče ga bo ljubil in bova k njemu prišla in pri njem prebivala. Kdor me ne ljubi, mojih besed ne spolnjuje. In besede, ki jih slišate, niso moje, ampak Očeta, ki me je poslal. To sem vam razodel, ko sem bil pri vas; Tolažnik Sveti Duh pa, ki ga bo poslal Oče v mojem imenu, vas bo učil vsega in spomnil vsega, kar sem vam povedal. Mir vam zapustim, svoj mir vam dam; ne kakor ga daje svet, ga vam jaz dam. Vaše srce naj se ne vznemirja in ne plaši. Slišali ste, da sem vam rekel: 'Odhajam in pridem k vam.' Ko bi me ljubili, bi se bili razveselili, da grem k Očetu, zakaj Oče je večji od mene. In zdaj sem vam povedal, preden se zgodi, da boste verovali, ko se zgodi. Ne bom več veliko govoril z vami, zakaj vladar tega sveta prihaja; pri meni sicer nima nič; vendar da svet spozna, da ljubim Očeta, in da tako delam, kakor mi je naročil Oče.«

Binkošti so praznik Svetega Duha, tretje božje Osebe.

Primerno je, da si danes obnovimo nekaj temeljnih resnic in dolžnosti do Sv. Duha.

1. Sveti Duh je Bog, tretja božja oseba, večna, neskončno popolna, neustvarjena in neumrljiva. Imenuje se Sveti Duh, ker posvečuje ljudi. Ima pa še druga imena, kot n. pr.: Duh resnice, ker uči, navdihuje in tolmači resnico; Duh ljubezni, ker vsebuje, deli in vsaja ljubezen, namreč čisto, sveto, krščansko ljubezen; nadalje Ogenj, ker ogreva ljudi za Boga in svete reči; imenuje se tudi Tolažnik, ker na božji način tolaži ljudi.

2. Sveti Duh je naš nevidni, a resnični Vodnik, Učitelj, Spremljevalec, Varuh, Pomočnik in Tolažnik. Sveti Duh sicer ni viden, ker nima telesa, po svojem bistvu je čisti duh, toda resnično bivajoč, blizu nas, z nami in v nas, v naših dušah, če so svete. Če naše duše niso svete, če niso v stanju milosti, jih Sv. Duh za-

pusti. — Gorje človeku brez Svetega Duha! Tak človek je zapisan smrti in večnemu trpljenju. Blagor, tisočkrat blagor pa človeku, ki ima pri sebi, s seboj in v sebi Sv. Duha! Tak človek se koplje v božji milosti in božji ljubezni. Tak človek si pripravljiva presrečno večnost v nebesih.

Univerza Gregoriana

V preteklem šolskem letu je obiskovalo papeško Gregorijansko univerzo 2543 slušateljev, ki so pripadali 68 različnim narodom, 493 škofijam in 78 redovom. Gregorijana ima sledeče fakultete: teološko, filozofsko, misijološko, za cerkveno zgodovino, cerkveno pravo in socialne vede. Z Gregorijano sta povezana še papeški zavod za svetopisemske vede, ki je štel 181 slušateljev, in znanstveni zavod za vzhodne vede, ki je štel 78 slušateljev.

Za pravilno poslovanje teh zavodov in za pravilno poučevanje profesorjev odgovarja jezuitski generalu slovenski pater Anton Prešeren. Proforski zbor šteje 145 članov, ki pripadajo raznim narodom. Med njimi sta dva Slovenca, in sicer pater Zore in pater Truhlar.

Nov leksikon

Nemška katoliška založba Herder je začela z novo izdajo svoje svetovno znane verske enciklopedije: Leksikon für Theologie und Kirche. Obsegal bo 10 zvezkov. Do sedaj je izšel prvi zvezek, ki ga je uredil p. Karl Rahner. V zvezku je nekaj člankov, ki jih je napisal p. Truhlar, ki bo tudi še nadalje sodeloval pri izdaji kot izvedenec za ascetiko in duhovno življenje.

Paviljon sv. stolice

Kakor smo že poročali, je na svetovni razstavi v Bruslju zelo častno zastopana tudi sveta stolica. Predvsem z veliko in moderno cerkvijo, ki pri ljubiteljih umetnosti vzbuja pozornost in zanimanje prav zaradi svoje drzne in neobičajne arhitektonske oblike.

Potem pa z obširnimi in okusno opremljenimi paviljonom, ki so ga pripravljali pet let in ki je za sovjetskim najbolj obiskovan. V njem spozna obiskovalce, katere so bile pridobitve Cerkve v teku časa in da ne more človek, ki vere ne prizna, rešiti vseh zamotanih življenjskih

3. Svetega Duha je treba po božje častiti in ljubiti. Bodimo ponižni in spoštljivi do Njega! Cenimo Njegove darove, cenimo Njegovo sv. milost! Ne odklanjamo Njegove ljubezni, dobre, družbe! Ne odklanjamo Njegove milosti in Njegovih velikih dobrot! Ne izmikajmo se Njegovemu posvečenju in svetosti! Ne žalimo ga z našimi grehi in z našo pozabo! Zavedajmo se trajno te velike krščanske resnice in odlike ter časti: mi smo tempelj Sv. Duha. Bodimo torej vedno daleč od greha in daleč od hudiča! Prosimo Sv. Duha za sv. milost, za vodstvo, spremstvo, varstvo, pomoč in tolažbo, prosimo za vse Njegove darove! Kogar vodi in spremlja Sv. Duh, tak je pogumen, močan in zmogovit za večnost. Njegova pomoč je naša rešitev, Njegova ljubezen in tolažba naša sreča. — Pridi, Sveti Duh, vodi nas, varuj nas in pomagaj nam! Bodi vedno z nami in ne zapusti nas nikoli! Pridi in posveti cel svet!

vprašanj. Paviljon svete Cerkve na razstavi v Bruslju je viden izraz njene moderne naprednosti.

Skrb za žensko mladino

Preteklo nedeljo so po vseh cerkvah dunajske nadškofije prebrali pismo dunajskega nadškofa Königa, v katerem opozarja na potrebno skrb za žensko mladino.

Obenem prosi, naj verniki podprejo dobrodelno ustanovo Caritas, ki zbira sredstva za gradnjo šol in domov.

Letošnja majska nabirka Caritas je namenjena ustanovam, ki skrbijo za podporo in oporo mladini, zlasti ženski mladini.

Avstrijci v Lurd

Največjega avstrijskega romanja v Lurd se bo udeležilo 1600 romarjev iz škofij Dunaj in Sankt Pölten. Pri lurdski votlini bodo za vsako škofijo prižgali dve bakli in jih prižgane prinesli v Avstrijo. Z njimi bodo prižgali bakle pri dveh velikih mladinskih procesijah ob priliki katoliških taborov, ki se bodo vršili na Dunaju in v Sankt Pöltenu.

Filmi verske vsebine

Do sedaj so v svetu izdali 450 večjih filmov verske vsebine. 32 filmov predstavlja Kristusa in njegovo trpljenje; za 40 filmov so izbrali vsebino iz svetega pisma stare zaveze, za 23 pa iz cerkvene zgodovine prvih stoletij. 170 filmov pa prikazuje duhovnika, njegove poklice, njegove uspehe in težave.

Katoličani na Formozi

Ko je na Kitajskem zavladal komunizem, je moralo med leti 1951-54 zapustiti Kitajsko 3038 katoliških misijonarjev. Nekateri izmed teh so šli na Formozo in začeli na tem otoku res plodovito delovati. Medtem ko je bilo leta 1945 na Formozi, ki šteje 9 milijonov prebivalcev, le 15 duhovnikov in 4000 katoličanov, je sedaj 492 duhov-

nepričakovano veliko množico na Mirenski Grad. Računati smemo, da je bilo prav gotovo več kot tri tisoč ljudi navzočih iz vseh krajev spodnje Primorske in spodnjega Krasa. Poleg tega je prišlo preko mirenskega bloka tudi nekaj sto zamejskih Slovencev iz Gorice in okolice.

Pevski zbori so se tako le razvrstili:

1. Najprej je nastopil domači zbor z Grada. Zapel je Gruberjevo »Prošnjo« in pa »Zdrava Mati«.

2. Za njim smo slišali mirenski zbor. Ta zbor je vedno slovel kot soliden in požrtvovalen zbor. To je pokazal tudi v nedeljo, ko je zapel Kimovecovo pesem »Zvon« in pa Mavovo »Kako si nam draga«.

3. Nekoč je pod mirensko faro spadala tudi Rupa, ki je po vojni ostala tostran meje, a se vidi, da so Rupenci s svojim srcem še vedno navezani na svetišče Zalostne Matere božje na Gradu. Vsled tega je bilo zelo lepo, da so se tudi oni oglasili kot zastopniki zamejskih Slovencev. Njihov zbor je ubran zapel pesem »Marija, dobrotno nam ohrani dom in rodo« ter »Ti edina«. Kar milo se je storilo človeku pri srcu, ko je poslušal pridne Rupence v želji, naj Marija ohrani nas zamejske Slovence zveste veri in domovini.

Lurškim romarjem

V četrtek 29. maja se predvaja v Avditoriju v Trstu barvni film

BERNARDKA

(BERNARDETTE)

Ob devetih zvečer začetek dokumentarnega filma:

SINJI PLAŠČ in nato ob 9,15: BERNARDKA

Med odmorom bo kratek prvi javni razgovor o našem romanju. — Iskreno želimo, da bi si ta film ogledali vsi naši lurški romarji in se tako pripravili za edinstveno božjo pot v življenju. — K predstavni so vabljeni tudi vsi drugi verniki.

Vstopnice so na razpolago v vsaki župniji. (Nikakor ni bilo mogoče dobiti drugega primernejšega dneva in ne bolj primerne ure). — Predvsem vsi romarji iz Trsta in bližnje okolice, gotovo pridite in še prijatelje povabite.

Vodstvo lurškega romanja

LURŠKA PROSLAVA S PROCESIJO V SV. KRIŽU 1. JUNIJA

Vabilo župnijam in organizacijam.

Župnija Sv. Križ priredi po dvomesečnih proslavah lurške Matere božje v nedeljo 1. junija zaključno proslavo z veliko procesijo s kipom lurške Matere božje. Pripravljalni odbor je sklenil, naj se vrši ta Marijina proslava v širšem obsegu, da se povabijo k udeležbi tudi druge župnije in organizacije, saj se do sedaj v tem znamenitem letu lurške stoletnice ni vršila še nobena večja Marijina proslava, pri kateri bi sodelovalo več župnij. Sv. Križ je za tako skupno proslavo prav primerno mesto. Kraj leži na ugodni točki ob dobrih cestah in ima številne in ugodne prometne zveze. Tukaj je tudi že od davnih časov udomačeno posebno češčenje lurške Matere božje. Njen prelepi kip, ki se nahaja v tej župniji, ima že lepo starost 64 let. V Sv. Križu se tudi ni do sedaj vršila še nikdar kakšna večja verska prireditev, pri kateri bi sodelovalo več župnij. Bilo bi pravo apostolsko delo od strani drugih župnij in organizacij, če bi dale vsem vernim ljudem v tej župniji s svojo udeležbo spodbudo in pogum, ko so ravno v tej vasi veri nasprotno sile tako delavne. Podpisani pripravljalni odbor prevzema vso odgovornost, da bo vsa proslava potekla zares v redu. Križani so že od nekdaj mojstri v prirejanju procesij. Velika privlačnost procesije bo tudi veliko število narodnih noš, ki imajo ravno v Sv. Križu svoje središče.

Spored proslave je sledeč: Ob 3^h popoldne sv. maša v župni cerkvi. Nato začetek procesije. Med procesijo se vrši na glavnem vaškem trgu Marijino zborovanje. Potem se procesija nadaljuje do cerkvice sv. Roka, kjer se na trgu pred cerkvijo vrši zaključna slovesnost.

Gg. dušni pastirji in voditelji Marijinih družb, Apostolstva molitve in drugih organizacij so vljudno naprošeni, naj ljudi opozorijo na to slavnost in naj organizirajo skupine. Večje skupine bi bilo dobro prej javiti. Posebno bi nas razveselila skupina bodočih lurških romarjev in lepo število prvoobhajancev, saj imajo v mnogih župnijah ta dan zjutraj prvo sv. obhajilo.

Na veselo svidenje v Sv. Križu 1. junija!

PRIPRAVLJALNI ODBOR

nikov in 140 tisoč katoličanov.

Na Formozi imajo katoličani 121 kve, 1 zavod za dekleta, 2 srednji šoli, eno osnovno, 31 otroških vrtcev, 3 bolnišnice, 12 ambulatorijev in dve semenišči. Nadalje izdajajo 7 tednikov, 3 mesečnike in 7 drugih periodičnih publikacij. Imajo svojo knjižno založbo in svojo agencijo za širjenje novic.

Črnci-katoličani v Ameriki

V Združenih državah Amerike živi 16 milijonov črncev. Dobrih sedem milijonov jih pripada raznim protestantskim cerkvam, sedem milijonov pa sploh nobeni cerkvi. Katoličanov je en milijon in pol. Pred 25 leti jih je bilo polovico manj. Med črnci deluje 664 katoliških duhovnikov in 1891 redovnic.

Širite „Katoliški glas“

4. Kot četrti je nastopil zbor iz sosednjih Bilj. Zapel je Tomčevo »Oj sončni maj« in pa »Z višav nebeških se ozri«.

5. Iz Bilj te cesta pelje v Vrtojbo. Tudi tam imajo dober pevski zbor, ki je zapel Vodopivčovo »Kraljica maja«, Bratužovo »V duši nam plamen čisti gori« ter Mavovo »Mati moja, venec pletem«.

6. Za mešanimi zbori se je oglasil možki zbor iz Sempetra pri Gorici s Försterjevo »Prisrčno bodi pozdravljena«. Dodal je potem še dve pesmi za mešan zbor, in sicer Mavovo »Pozdravljena zemlje ti blagoslov« ter Dragarjevo »Marija, mati moja«.

7. Potem ko so se Zalostni Materi božji poklonili zbori iz bližnjih vasi, se je oglasil še znani dornberški cerkveni zbor. Ta zbor upravičeno slovi kot najboljši cerkveni zbor na Primorskem. To je izpričal tudi na nedeljskem cerkvenem koncertu z vsemi tremi pesmimi: Mavovo »Večerni zvon«, Vodnjanskega »Evharistično himno« za možki zbor ter »Ne boj se verna čreda« za mešani zbor.

Krona vsega koncerta pa je bila gotovo pesem, ki so jo zapeli združeno vsi zbori »Je mrak končan...«. Zdelo se je res, kakor da je mrak končan za verne ljudi v Sloveniji in da jim Marija prinaša novo zarjo boljših dni.

Ob zaključku smo pred oltarjem videli

V Cannesu se je zaključil festival filma

V Cannesu so v nedeljo 18. maja zaključili filmski festival. Najvišjo nagrado — »zlato palmo festivala« — so podelili Sovjetski zvezi za film »Ko letajo mimo štrklje«. Švedska je prejela dve nagradi za film »Na pragu življenja«. Prav tako je prejel nagrado režiser istega filma Ingmar Bergman. Četrto nagrado so podelili italijanskemu filmu »Mladi možje«.

Zirija katoliškega mednarodnega urada pa je sklenila, da ne bo na letošnjem festivalu podelila nobene nagrade.

Kje popije največ kave

Zmotno je mnenje, da se v Italiji popije največ kave. Številke namreč govorijo drugače. Prvo mesto v tej statistiki pripada Irce, kjer pride na osebo enajst kg kave na leto. Sledijo Finci s 7,6 kg, Daneci s 7, Belgijci s 6,4, Francozi s 4,2 in kot zadnji Italijani z 1,6 kg na osebo letno.

Katoliški Primorci na Mirenskem Gradu

Slovesnost, kot je Mirenski Grad ni še doživel po drugi svetovni vojni, je preteklo nedeljo privabila več tisoč katoliških Primorcev z onstran in tostran državne meje na prijazni griček v svetišče Zalostne Matere božje. Očetje lazaristi, ki upravljajo to svetišče, so ga po vojni za silo obnovili, zlasti so dočela prenovili v vojni požgano cerkev. Svojo ljubezen za božjo in Marijino čast so pokazali zlasti s tem, da so poklicali akademskega slikarja Toneta Kralja, da jim je naslikal monumentalni križev pot. T. Kralj je že v več cerkvah naslikal križev pote, vendar je ta na Mirenskem Gradu gotovo njegovo do sedaj največje delo te vrste. V nedeljo popoldne so novi križev pot slovesno blagoslovili. To slavje so združili tudi z nastopom okoliških cerkvenih zborov, ki so se v velikem številu odzvali.

Slovesnost se je začela z blagoslovom podob križevga pota, kar je opravil mirenski dekan gospod Pahor ob asistenci dornberškega dekana g. Vrtovca ter vrtojbskega župnika g. Bernardina Godničarja. Ze ob tem začetku smo imeli vtis,

da bo to veličastno ljudsko slavje, saj so ob križevem potu tako mogočno odpevali pevci in vse ljudstvo, kakor ni zlepa slišati. Gospod dekan iz Solkana Andrej Simčič je ob vsaki postaji povedal kratko duhovno misel, pozneje je on tudi napovedal in vodil ves ostali spored proslave. S svojim jasnim in močnim glasom ter mirnim nastopom je veliko pripomogel, da je vsa slovesnost brezhibno potekla.

Ker so popravila cerkve veliko stala in ker čakajo na popravilo še ruševine misijonske hiše ob cerkvi, so se vsi navzoči v velikem številu in z velikodušnim srcem udeležili darovanja za cerkev, ki je sledilo takoj po križevem potu.

Sledil je tretji del nedeljske proslave, to je nastop cerkvenih zborov. Menda je bilo prvič v zgodovini slovenske Primorske v Jugoslaviji, da so priredili kaj sličnega. Tu v Italiji smo na take skupne nastope pevskih zborov že nekoliko vajeni, saj jih imamo leto za letom že od leta 1950. Na oni strani meje pa kaj takega niso še nikdar priredili; prva leta po vojni bi bilo pa sploh blazno kaj takega pripravljati. Sedaj so se razmere že toliko ublažile, da je nedeljski nastop pevskih zborov bil nekaj velikega v vsakem oziru, zlasti še zato, ker je prikladal

skladatelja msgr. Franca Kimovca, ki se je osebno udeležil cerkvenega slavja in s svojo navzočnostjo gotovo dal nove spodbude vsem pevskim zborom, da bodo še z večjo ljubeznijo gojili cerkveno pesem. Pozabiti ne smemo, da se je nedeljskega slavja udeležil tudi msgr. Kjuder, škofijski delegat za koprski del goriške apostolske administrature. Dodajmo še, kar je omenil g. dekan Simčič, da je bil navzoč tudi skladatelj Lojze Mav in prof. Filej iz Gorice. Seveda so bili obilno zastopani tudi duhovniki, posebno z onstran meje; bilo jih je gotovo nad 40.

Po končanem blagoslovu so pevci in vsa cerkev mogočno zapeli Hladnikovo »Marija skoz' življenje«.

Ko so se množice vernih Slovencev usule iz cerkve, se še dolgo niso mogle ločiti. Pevski zbori so se zbrali v skupine in zunaj cerkve nadaljevali s prepevanjem naših lepih cerkvenih in narodnih pesmi. Našli so se znanci, ki se dolga leta niso več videli in si tako utrdili morda že zrahljane prijateljske vezi. Sonce se je počasi utapljalo za gore, zlatilo žitna polja in borove gozdove, ko smo se poslavljali od svetišča Zalostne Matere na griču, z željo, da se še kdaj povrnemo in izpričamo z molitvijo in pesmijo, da je naš narod res Marijin narod.

NEKAJ PRIPOMB K PREPOVEDI G. VLADNEGA KOMISARJA V TRSTU

Komunisti so nameravali prete-
klo soboto privediti svoj volilni
shod na tržaškem »Velikem trgu«
(Piazza Unità). Na sporedu sta
bila govornika Giancarlo Pajetta
in Marina Bernetič. Bernetičeva
je imela govoriti v slovenščini. Ze
v torek so nastopile proti temu
italijanske nacionalistične stranke
z demokratijski na čelu, nakar
je vladni generalni komisar g. dr.
Palamara shod prepovedal. Pri
tem se je izrecno poudarjalo, da
je prišlo do prepovedi prav za-
radi tega nameravanega govora v
slovenščini na tem trgu, ki je baje
italijanskim someščanom svet.
Shod se je potem vršil na trgu
Perugino.

Ce bi bilo sploh vredno govo-
riti o razlogih, ki se navajajo v
omenjeni prepovedi, bi lahko
ponovili, kar je bilo na nekem
mestu rečeno, da je že davno, pre-
den je na tem trgu stala kaka
palača, napajal ta trg znoj sloven-
skega poljedelca.

Ali ne stoji na tem trgu same
palače, ki služijo koristim vsega
prebivalstva: mestna hiša, prefek-
tura, stavbe, ki so v nekdanji Av-
striji bile upravno središče morsk-
ski plovbi?

Ali ni manjšinski statut, dodan
londonskemu sporazumu, zajam-
čil pravic slovenski manjšini? V
tem statutu »Velik trg« ni izzet.
Ali ne jamči istih pravic tudi ita-
lijanska ustava? Tudi v tej ustavi
ni izzet »Velik trg«.

Prepoved se utemeljuje z dolž-
nostjo, skrbeti za mir in javno
varnost. Komisarjev odlok ugotav-
lja »jasen namen« v širokih slo-
jih prebivalstva, z vsakim sred-
stvom preprečiti tako manifesta-
cijo, ki jo imajo omenjeni sloji
za izzivalno in žaljivo. Logično
bi bilo, da bi oblast ljudi, ki imajo
tak »jasen namen«, kršiti za-
kon, kaznovala in državljane, ki
hočejo samo uporabljati svoje
demokratske pravice, zaščitila.
Toda zgodilo se je nasprotno: za-
ščitila je krivice in zavrnila upo-
rabo demokratičnih pravic.

Jasno je, da nima ta dopis na-
mena, postaviti se na stran komu-
nistov. Saj je bil shod prepove-
dan zaradi rabe slovenščine na
Velikem trgu, ne pa zaradi tega,
ker je bil komunističen. V četrt-
tek zvečer je povabil g. vladni
generalni komisar k sebi komuni-
stične zastopnike ter jih pozval,
naj na nameravanem shodu izpa-
de iz sporeda govor v slovenščini,
sicer bi bil shod prepovedan.

Tržaški demokratijski so se tej
gonji proti uporabi slovenščine na
omenjenem prostoru ne samo pri-
družili, temveč so jo celo spro-
žili. Razloge, zakaj so jo sprožili,
pojasnjuje agencija Italia, ko pri-
naša izjavo pokrajinskega tajnika
KD v Trstu Belcija, ki med dru-
gim pravi: »Komunistični korak
še zdaleč ne predstavlja obrambe
zakonitih pravic manjšin, ki so
bile v tem volilnem boju docela
spoštovane, in ni nič drugega ka-
kor izzivanje, ki ga narekujejo tri-
je vzroki: prvič - potreba, delati
demagoško konkurenco Italijan-
ski socialistični stranki, da bi si
prilastili titovske glasove; drugič
- ker komunistom kaže motiti red-
ni potek volilnega boja; tretjič -
poskus, prikazati Komunistično
partijo, katere totalitarni obraz
je dobro znan Italijanom in Slo-
vencem, kot zagovornico pravic
manjšine. Zdi se mi ta nastop iz-
zvalen in škodljiv zlasti za odno-
šaje med narodnostnima skupina-
ma, ker teži za tem, da bi znova
zaostril položaj. Zatorej ga imam
- in sem prepričan, da ga tako
razumejo tudi demokratični Slo-
venci - za dejanje, ki se v bistvu
obrača proti manjšinam, ne pa v
njihovo korist.«

Kljub tem razlogom nič ne pre-
tirava, kdor trdi, da je to dejanje
povzročilo med katoliško čuščim
slovenskim prebivalstvom na Tr-
žaškem hudo ogorčenje. Gotovo
je tudi, da je v tej zadevi mnogo
tržaških Italijanov na strani slo-
venskih someščanov.

Pretekli teden sta obe demokra-
tični politični organizaciji v Trstu
svetovali slovenskim volivcem,
glasovati za demokratične stran-
ke. V danih razmerah je to pome-
nilo: glasujte za Krščansko demo-
kracijo. Velika je namreč nevar-
nost, da bi izgubili demokratijski
znatno število glasov v korist
manjšim strankam. Tako bi ute-
gnili postati komunisti relativno
najmočnejša stranka. To bi moglo
nagniti predsednika republike, da
bi poveril sestavo vlade Togliatti-
ju. Zgled v mnogih državah kaže,
da bi se v tem primeru znali komu-
nisti naglo iznebiti svojih na-
sprotnikov.

Tudi nekatere nekomunistične
stranke so se v tej volilni gonji
pridružile komunistom glede sta-
lišča do katoliške Cerkve. Stvo-
rila se je široka fronta strank, ki
hočejo utesniti svobodo cerkvene-
ga življenja. Zato pozivajo škofje
katoličane, »da so složni v glaso-
vanju zato, da stvorijo trden jez
zoper silno nevarnost, ki še vedno
ogroža krščansko življenje.«

To so razlogi za priporočilo, da
glasujemo za Krščansko demokra-
cijo. Predvsem hočemo poslušati
škofje. Veliki papež Leon XIII. u-
či: »Sveta bodo duhovnikom av-
toriteta škofov! - Sveta bodi av-
toriteta škofov katoliškim pisate-
ljem in časnikarjem. - Nikakor ni
dopustno, da bi posamezniki pre-
svojali škofovske odredbe; iz tega
bi nastal le velik nered in nezno-

sna zmeda.« (Encycl. »Nobilissi-
ma«, 8.2.1884; Epist. »Cognita«,
25.1.1882).

Seveda ne bomo ravnanje trža-
ških demokratijskih ne odobra-
vali ne opravičevali. To ravnanje
bo vzrok, da bo marsikak dober
katoličan, ki je sprva nameraval
glasovati za demokrščansko listo,
oddal glas kaki drugi stranki.

Toda to ne more spremeniti
našega načelnega gledanja. V de-
mokrščanski stranki v Trstu nam
marsikaj ni bilo všeč in Kat. glas
je o tem že pogosto pisal. Nobena
stranka ni katoliška Cerkev. Vsa-
ka stranka ima svoje napake. To-
da ni resnično, da je Krščanska
demokracija nekaj v bistvu sla-
bega. Resnica je, da je njen pro-
gram to, kar je pomenil pri nas
krščansko-socialen program, za
katerega so se nekoč borili tudi
ljudje, ki so svojčas ustanovili
»Novi list«. Italijanska krščanska
demokracija se je doslej najbolj
uspešno ustavljalna nevarnosti, da
ni komunizem preplaval Italije.
Škofje so mnenja, da je tudi da-
nes glasovanje za to stranko »tr-
den jez zoper silno nevarnost, ki
še vedno ogroža krščansko življe-
nje«.

Povedali smo to, kar narekuje
vest katoliškim časnikarjem. Tu
mislimo krščansko vest, to je na-
ravni glas naše sodbe o pošteno-
sti naših poedinih dejanj, raz-
svetljen po razodeti veri in uč-
teljski oblasti Cerkve.

Oh, ti šolski izleti!

To že veste, da tam pri Dreher-ju v Tr-
stu marsikatero zadenejo. Ono nedeljo, ko
so v novi pomladi zopet odprli restav-
cijski vrt, so se znašle v veseli družbi
štiri zajetne tržaške dame, iz višjih kro-
gov, kakor se takšnim zemljanom pravi.
Nič čudnega, da so takoj prišle na zani-
miv problem šolskih izletov, saj v pomlad-
nih mesecih Tržačani porabijo 75% vseh
svojih pogovorov za načrte in posprave
o izletih, sprehodih, plesih in »feštah«.

Naše štiri znanke niso mogle prehaliti
agilnih profesorjev in vzgojiteljev, ki pri-
rejšajo za nadebudno mladino vedno večje
in vedno lepše izlete. Pomislite, lansko
leto so si ves teden ogledovali Dunaj, le-
tos štiri dni Milan, ena skupina je bila
v Genovi, druga tam daleč v Rimu. Na
neki šoli je prav malo manjkalo, da niso
udarili čez Švico v Pariz. Da, da, ko smo
bile me mlade, so bili profesorji preveč
visoki, da bi se več dni družili z nami.
Niso nam znali niti za dva dni odpreti
okenca v veliki svet. To so profesorji, to
so vzgojiteljice, ki organizirajo v svoji
podjetnosti kar 14-dnevno »študijsko«
potovanje po Jugoslaviji, seveda po konča-
nem pouku. Profesorica ali kdo je že, je
seveda »naša«, ima zveze z vsemi sedmi-
mi federalnimi republikami in njihovimi
prezidenti in zato bo »študijsko«
potovanje gotovo uspelo in zopet bo dobila
zvezdico več...

Ko so se naše štiri dame ob finem pri-
grizku in dobrem pivu tako veselo po-
menkovale, pristopi še imenitnejša, ki pa
ima svojega sina na drugih visokih šolah.
Ta pa je znala povedati, da so profesorji
odpeljali veliko skupino mladine kar za
deset dni v Pariz. Visoki družbi je vse to
tako jasno in razumljivo, saj kdaj bo
pa šel, mar potem, ko se bo poročil in
niti do Dreherja ne bo smel sam. Pariz
in njegov Monmartre in Lido na elizej-
skih poljanah, vse to se uživa najbolj le
v mladosti in kaj za to, če pri 18. letu
pride Tržačan star domov!

To je že preveč! Novica o resničnem
izletu v Pariz je naše štiri znanke v živo
zadela. Torej so drugi profesorji le še
bolj podjetni kakor naši. Gospa Fančka,
plemenita Bengasi, se tedaj prva znajde
in zviška pove kratko in odrezavo: Kaj
Pariz, naša mladina se tam ustavi samo
čez noč, na poti na internacionalno raz-
stavo v Brüssel. Ni še povsem gotovo, a
takšen je načrt... Milostljivi mami, ki ča-
ka te dni svojega sina samo iz Pariza, je
novica o Bruslju kar sapo zaprla...

Ko so naše štiri znanke stopile na ulico
in poklicale avtomobil, tedaj se je gospa
Fančka prva zašmejala in zadela pravo:

Zivio Dunaj, Milan, Rim in Pariz, toda
naši profesorji naj pokažejo našim otro-
kom najprej Steverjan in Doberdob in
Jamo pri Briščikih! Hvala lepa! Mož pri-
nese 70.000 lir in fant bo rabil samo za
izlet 30.000 lir! Domača zemlja, to je naš
Dunaj, Rim in Pariz!!!

Ljubezen in poroka pri beduinih

Ko človek roma po deželi Gospodovi,
naleti tu pa tam na beduinska naselja.
Beduini bivajo pod svojevrstnimi šotori:
platno služi le za streho, ob straneh pa
je skoraj vse odprto. Ti nomadski Arabci
živijo zelo primitivno in tako primitivna
je tudi njihova poroka.

Ko se beduini odloči za poroko, si na-
vadno izbere katero izmed sestričen. Lahko
bi si izbral nevesto iz kakega drugega ro-
du, a poroka je draga stvar. Pri sorodni-
kih ga nevesta manj stane.

Ko si je ženin izbral nevesto, plača nje-
nemu očetu določeno vsoto denarja in iz-
roči nekaj glav živine. S tem je pogodba
sklenjena.

Kakor vidimo, nima ljubezen pri izbiri
življenjskega druga nobene vloge. Neveste
nič ne vprašajo, ali je z ženinom zado-
voljna ali ne. To je zadeva njenega očeta,
ki se dogovori z ženinom.

Tudi poročni obred je zelo preprost. Za-
ročenca stopita vsak na svoj kamen in
potem se vprašata: »Ti si na enem kamnu,
jaz na drugem: Ali me hočeš za moža? -
za ženo?«

Po pritrdilnem odgovoru ženin odvede
nevesto v svoje bivališče, kjer sledi petje
in ples.

Kakšno bo življenje nove žene? Vse nam
pove arabski pregovor: »Žena ponoči, osel
podnevi!«

Ubogi ljudje, ki še nimajo Kristusovega
evangelija!

P. Iv.

„Katoliški glas“ v vsako slovensko družino!

Novo naselje ezulov

V četrtek 15. maja so v Trstu pri Lovcu
otvorili novo naselje za istrske in dalma-
tinske begunce. Novo naselje, ki se bo
imenovalo »Sv. Evfemija«, je otvoril mi-
nister za državne zadeve Giorgio Bo.

*

Pot, ki je z rožami posuta, ne pelje do
slave.

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

Visoko priznanje idrijskim čipkam

Na zadnji mednarodni razstavi obrtnih
izdelkov v Beogradu je prejelo idrijsko
obrtno podjetje »Čipka« visoko priznanje
- zlato kolajno.

Ta tradicionalna domača obrt se je v
zadnjih letih zelo razširila, tako da jo z
uspehom gojijo številni kraji Severne Pri-
morske. Pred vojno se je s to obrtjo u-
kvarjalo le nekaj sto žena iz Idrije in
bližnje okolice, danes pa je zajela že o-
krog 4.400 žena, ki s tem postranskim
zaslužkom skušajo lajšati težak gospo-
darski položaj povojne Jugoslavije. Kle-
klane čipke so si utrle pot tudi v Italijo,
kjer jih zelo cenijo, a tudi v preokoocean-
ske države jih izvažajo. Zalostno je to,
da imajo delavke teh izredno lepih u-
metnin le malo zaslužka pri tem. Zdi se,
da to obrt precej izkoriščajo najsibo do-
mači, kakor tudi tuji prekupčevalci. Lan-
sko leto so čipkarice izdelale in prodale
v čipkarske zadruge za 112 milijonov din
čipk.

Na Sveti gori bodo odprli okrepčevalnico

Casopisi poročajo, da bodo na Sveti gori
odprli okrepčevalnico. Turistični in go-
stinski krogi, pišejo, »so prišli do tega
zaključka zaradi naraščajočega števila iz-
letnikov, ki radi obiskujejo Sveto goro,
da se razgledajo po Gorici in dalje po
Furlaniji.«

Ti »izletniki« bi gotovo še nadalje ho-
dili na Sveto goro, pa četudi bi tam nikdar
ne odprli okrepčevalnice, kajti na Sveto
goro jih žene vse kaj drugega kot pa lepi
razgled po Gorici in okolici.

Slovesnost prvega svetega obhajila v taborišču Altamura

Prvo nedeljo v maju smo obhajali lep
praznik prvega sv. obhajila in sv. birne
otrok iz taborišča. Ob 9h je prišel prev-
zvišeni msgr. Rotolo in duhovščina, ka-
terim so se pridružile še druge civilne
in vojaške oblasti. Po končani sv. maši
in sv. birni so malim slavljencem pri-
pravili v skupni dvorani zajtrk. Tudi dru-
gače so se spomnili naših otrok. Vsak je
dobil še spominsko podobo, mašno knji-

Razstava pohištva na tržaškem velesejmu

Na letošnjem desetem mednarodnem
velesejmu bodo priredili lesno razstavo,
katere se bodo udeležile poleg Italije še
Avstrija, Jugoslavija, države s Srednjega
Vzhoda ter predstavniki nemške, sovjets-
ke in češkoslovaške lesne industrije. Dne
23. junija bodo v Trstu razgovori med
italijanskimi in avstrijskimi predstavniki
lesne industrije. V okviru velesejma bo
letos tudi I. razstava pohištva, na kateri
bodo sodelovali arhitekti, industrijci in
obrtniki.

žico ter druga darila. Prevzvišeni g. škof
je imel ob tej priliki lep govor, v kate-
rem se je spomnil predvsem prvoobha-
jancev in birmancev, a tudi nas vseh, ki
živimo v taborišču in smo le po evhari-
stičnem kruhu živi člani sv. Cerkve. Le-
pa slovesnost je zapustila v nas vseh naj-
lepši vtis.

Lucijan

Radio Trst A

od 25. do 31. maja 1958

Nedelja: 10.00 Prenos maše iz stolnice
sv. Justa. — 12.00 Vera in naš čas. — 12.30
Kdo, kdaj, zakaj... Kronika sedmih dni
v Trstu. — 16.00 Slovenski zbori. — 17.00
Moliere: »Don Juan«. Igrajo člani SNG.
— 21.30 Narava poje v pesmi: 3. »Pom-
ladni veter«.

Ponedeljek: 18.00 Naša diskoteka. — 19.00
Tercet »Metuljček«. — 19.15 Radijska uni-
verzita: »Zgodovina nastanka Apeninskega
polotoka«. — 20.30 Ponchielli: »Gioconda«.

Torek: 18.00 Hindemith: Simfonija se-
rena. — 18.30 Pisani balončki. — 19.00
Samospevi Cajkovskega. — 19.15 Zdrav-
niški vedež. — 20.30 Od melodije do me-
lodije. — 21.00 Obletnica tedna: »Girola-
mo Savonarola«. — 21.30 Mozart: Diverti-
mento št. 2 v D-duru. — 22.00 Novela:
H. D. Zschokke: »Akimsi kralj«.

Sreda: 18.00 Schubert: Kvintet v A-duru.
— 18.55 Kvartet »Večernica«. — 19.15 Šola
in vzgoja: prof. Ivan Theuerschuh: »Več
poštenja do samega sebe«. — 21.00 E. Bas-
sano: »Uporni pelikan«, komedija v 2 dej,
Igrajo člani RO. — 22.40 Schuman: Kon-
cert v A-molu za klavir in orkester op. 54.

Četrtek: 18.00 Glazunov: Koncert v A-
molu za violino in orkester op. 82. —
18.30 Širimo obzorja: Tehnika ustvarja
nov svet. — 19.00 Koncert sopranistke
Zlate Gasparšičeve. — 19.15 Radijska uni-
verzita: Tečaj o lokalnih samoupravah. —
21.00 Alpske legende: (2.) »V kraljestvu
Bernine«. — 22.00 Ruska miselnost in Za-
hod: (1.) »Rusija in Evropa v zamisli
Petra Kadajeva«. — 22.20 Bach: Suita
št. 2 - Mozart: Koncert v G-duru za
flavto in orkester.

Petek: 18.00 Franck: Preludij, koral in
fuga. — 18.55 Jugoslovanski samospevi. —
19.15 Utrinki iz znanosti in tehnike. —
20.30 Slovenski oktet. — 21.00 Umetnost
in prireditve v Trstu. — 21.15 Velika dela
slavnih mojstrov. — 22.00 Dante Alighieri:
Božanska komedija. — 22.30 Šoštakovič:
Klavirski koncert op. 35.

Sobota: 15.00 Operne arije in dueti. —
17.00 Slovenske instrumentalne zasedbe. —
18.00 Oddaja za najmlajše: Gustav Silih:
Nekoč je bilo jezero. — 18.45 Chabrier:
Pastoralna suita. — 20.30 Teden v Italiji.
— 20.45 Zbor Slovenske filharmonije. —
21.00 T. de Bauville: »Nerina in njene
zvižgače«.

FAC - SIMILE	
Volilnica za senat	
 ETTORE VALLAURI	
Voliš tako:	
Prečrtaj ščit s križem!	
FAC - SIMILE	
Volilnica za poslansko zbornico	
	
Voliš tako:	
Prečrtaj ščit s križem; zraven napiši št. 3.	

Eden odlikovan, drugi kaznovan

Prav v teh dneh, ko so oblasti kaznovale sedanjega župana Andreja Jarca in ga za dva meseca odstavile od njegovih funkcij, je bil bivši doberdobski župan Miro Ferletič odlikovan z viteškim redom. Odlikovanje je baje predlagalo goriško kmetijsko nadzorništvo. Gospod Ferletič je vzoren in zaslužen gospodar ter vsakoletni nagradjenec na kmetijskem področju.

Večer mladih tržaških ustvarjalcev v Gorici

Pretekli terek smo pozdravili v naši sredi mlade kulturne delavce iz Trsta. Stopili so pred nas polni mladostnega ognja, sanj in hrepenenja, in dokazali, da val otopelosti in materializma današnjega časa še ni zajel vse naše mladine, da je med njo še vedno najti deklet in fantov, ki iz hrupa vsakdanjosti stremijo po Lepoti, se ji skušajo čim bolj približati ter jo v besedi in glasbi posredovati drugim.

Prof. Peterlin je v uvodnem govoru lepo prikazal težnje slov. mladine na Tržaškem in Goriškem, njen odnos do umetnosti in njeno poslanstvo, kajti od nje zavisi kulturna rast našega mladega naroda.

Program tega večera je obsegal pesmi, črtice in klavirske točke. Bogatejši je bil vsekakor literarni del, saj je bila glasba zastopana samo s tremi točkami.

Prve so bile na sporedu pesmi Brune Pertotove, ki jih je recitala Marija Misljeva. Pertotovo poznamo že iz Mladike pa tudi iz drugih revij, saj se kot pesnica pridno uveljavlja in mnogo obeta.

Črtica Cisto malo ljubezni, ki jo je napisala mlada tržaška književnica Neva Rudolfova, sedaj v Avstraliji, je segla najgloblje v srce. Vanjo je pisateljica izlila vso nežno ljubezen do matere in hvaležnost do nje, ki od svojih otrok ne pričakuje drugega kot »čisto malo ljubezni«.

Za zbirko črtic z istim naslovom je Neva Rudolfova lani prejela tretjo nagrado Slov. kulturne akcije v Argentini. Črtico, kakor tudi pesmi Neve Rudolfove je na tem večeru bral Saša Rudolf, njen brat.

Anica Pertotova je nastopila s svojo črtico Življenje je skopo. Tudi njo smo že srečali v Mladiki ter Veri in domu.

Livij Valenčič je recital pesmi J. Pirjevca in Marija Maverja. Pesnika sta ujeta marsikak lep motiv z našega Krasa in ga skušala prilagoditi otožnemu razpoloženju svojega srca.

Uča Zlobčeva je brala svojo novelo Amor, Marija Misljeva pa novelo Silva. Od črtic je bila poleg že omenjene Cisto malo ljubezni Neve Rudolfove najmočnejša Odločitev, ki jo je spisal Drago Stoka. V njej obravnava pisatelj pereč problem mladih ljudi v krajih z mešanim prebivalstvom, kjer sta dve narodnosti prisiljeni živeti druga ob drugi, in sta marsikdaj srce in razum postavljena pred težko odločitev.

Klavirske točke sta izvajala Ladi Vodopivec in Gracija A. Vodopivec je zaigral Beethovno skladbo Eliza ter Odrske luči (Chaplin-Sangiorgi), Gracija A. pa I. stavek Beethovne sonate Ob luninem svitu.

Povezavo med posameznimi točkami je vodil prof. Peterlin. Večer je potekel v prijetni domačnosti in v zadovoljstvo vseh, zlasti mladine. Taki nastopi naj bi krepili vez med mladimi goriškimi in tržaškimi ustvarjalci, da bi se поблиže seznanili in se medsebojno izpopolnjevali.

Ob koncu bi omenili le še to, da je bilo podajanje literarnega programa nekoliko preteho; v zadnjih vrstah so marsikaj preslišali.

Smrt žene
V soboto ob 5^h popoldne je bil pogreb 47-letne g.e. Ane Lutman, roj. Može, žene industrialca Petra Lutmana. V nedeljo so jo pogrešali pri maši na Travniku. V bolnišnici Brigata Pavia je umrla tretji dan. Zalni sprevod je bil iz bolnišnice v stolnico, odtod na goriško pokopališče ob veliki udeležbi.

Pokojna zapušča moža in dve hčeri. Naj počiva v miru! Zalujoči družini naše sožalje.

Kulturni večer v Pevmi

Preteklo soboto smo imeli v naši vasi kulturni večer posvečen prvemu slovenskemu pesniku Valentinu Vodniku, katerega dvestoletnico rojstva praznujemo letos.

Večer je s priložnostnimi besedami otvoril naš domači g. župnik. Prva točka sporeda je bila recitacija »Zadovoljni Kranjci«, nakar je zbor isto zapel. Sledilo je predavanje naše visokošolske Perat Marize. Ne predolgemu in lepo podanemu predavanju so poslušalci z zanimanjem sledili. Med predavanjem smo slišali tudi znamenito Vodnikovo pesnitev »Ilirija oživljena. Predavanju sta sledili še dve recitaciji, »Dramilo« in »Moj spomenik«. Kot zadnjo točko večera nam je zbor zapel še eno narodno pesem.

Hvaležni smo našemu cerkvenemu zboru, da nam je pripravil tako lep kulturni večer, kajti edino na ta način bomo spoznali lepoto in veličino naše kulture tudi v Pevmi.

Standrež

V nedeljo 18. t. m. so zvonovi v zvoniku naše cerkve posebno lepo prepevali. Označevali so, da bo tudi letos nekaj naših otrok prejelo prvič Jezusa v svoje srce.

Prvoobhajancev je bilo 13. Zbirali so se

v Soli, ker je pot od cerkve do župnišča vsa razkopana. Občina namreč urejuje cesto za asfaltiranje.

Ob vhodu v cerkev se je sprevod prvoobhajancev ustavil. Pri kristlnem kamnu so otroci obnovili krstno obljubo. Cerkev je bila lepo okinčana z belimi cveticami. Ljudi pa toliko, kot jih vidiš le redkokdaj. Na koru nam je lepo prepeval otroški zbor ob spremljavi orgel in violine. Posebno je ugajala pesem: »Odprti se, tabernakelj sveti...«

Po lepem nagovoru g. župnika so otroci poklekli ob vzhodu oltarja ter tam prejeli prvič Jezusa. Krasen je bil pogled nanje, a nič manj lep na njih starše in na vernike, ki so skoro vsi poklekli k mizi Gospodovi.

S pesmijo »...Kristus kralj, Kristus zmajug...« smo zapustili cerkev ter spremljali naše prvoobhajance v šolo na običajni zajtrk.

Sovodnje

Zamujena prilika

Preteklo nedeljo so v naši vasi odprli novo posvetovalnico za matere. To so naredili s precejšnjo slovesnostjo, saj je prišel v Sovodnje sam g. prefekt in še druge oblasti. G. prefekta in goste sta pozdravili dve deklici in pa g. župan. To je vse lepo in prav, le nekaj ni bilo prav, in sicer to, da se pri vsej tej uradni proslavi ni slišala slovenska beseda. Sovodnje smo stoddostno slovenska občina, zato bi se spodobilo ob taki priložnosti, da pozdravimo visoke goste tudi v našem domačem jeziku. Saj so to napravili že koroški stanovci leta 1227, ko so koroški vojvoda in njegovo spremstvo pozdravili na Vratih v Ziljski dolini Ulrika iz Liechtensteina lepo po slovensko: »Bog vas sprimi!« Prav tako bi bilo zelo v duhu pomirjenja duhov tu na meji in pravega bratstva med narodi, ko bi bil g. župan pozdravil g. prefekta in visoke goste tudi lepo po slovensko: »Bog vas sprejmi, dragi gostje!« Toda razumljivo je, da kaj takega ne moremo pričakovati od socialističnega, oziroma titovskega župana Češuta, ki predvsem ne sme poznati Boga, drugič pa mora braniti slovenstvo na političnih shodih, ne pa v domači občini.

Zato naj bo ta zamujena prilika rdečega župana v Sovodnjah vsem v dokaz, kako znajo komunisti in socialisti braniti slovenstvo samo z besedami na političnih shodih, in dejanju pa nič ne storijo.

Poročilo
Pokrajinske turistične ustanove
Predsednik pokrajinske turistične ustanove, odv. Piero Slecovich, je na zadnji seji upravnega odbora poročal o delovanju ustanove v preteklem letu. Turistična ustanova se je v preteklem letu zelo potrudila, da je olepšala naše mesto. O tem pričajo številni razgledni stolpi, popravljene steze in poti, camping v Sosljanu, razsvetljava jame v Briškkih, nasadi in otvoritev novih hotelov. Vse to je uprava turizma naredila v preteklem letu. Nadalje je organizacija pomagala pri raznih manifestacijah turističnega značaja in imela večje število kongresov in zborovanj.

Turistično gibanje je tudi bilo razveseljivo, saj je tržaško področje obiskalo v preteklem letu preko 190 tisoč italijanskih in tujih turistov, kar znaša skoro za pet tisoč oseb več kot v letu 1956.

Tržaško mesto je obiskalo največ avstrijskih turistov. Teh je bilo 16.807. Sledijo Jugoslovani z 9.278, nato Nemci, Amerikanci, Francozi, Švicarji, Angleži in Grki.

G. Ivan Brezavšček - 80-letnik

Tiho, ponižno in neopaženo je 7. maja g. Ivan Brezavšček obhajal v Rojanu osemdesetletnico rojstva. Rodil se je namreč leta 1878 v Levpi na Kanalskem. Od teh 80 let je že skoraj 55 let duhovnik.

G. Brezavšček je duhovnik goriške nadškofije, a živi in deluje v tržaški že od konca prve svetovne vojne. Najprej je bil nekaj let v hrvatski Istri, nato pa je bil za župnika v Kubeđu, od koder je opravljal tudi Sočergo.

Leta 1936 je prišel na Kras in prevzel skrb za Koprivo in Dutovlje. Težavam dušnopastirskega dela in skrbi za pouče-

vanje mladine so se na Krasu pridružile težave, ki jih je povzročila druga svetovna vojna.

G. Brezavšček je svojim vernikom jasno in odločno povedal, kje tičijo nevarnosti za vero in narod. In to ni bilo vedno lahko! Ta ponižni, skromni in dobri gospod si je pridobil marsikatero zaslug za narod in Cerkev in zato so ga ljudje povsod radi imeli.

Leta 1947 se je umaknil v Trst, kjer so ga čakale nove težave; v zadnjem času predvsem bolezen, ki mu ne dovoli skoraj več v cerkev.

G. Brezavščeku, ki ga pri vseh težavah ni zapustil pravi krščanski optimizem, želimo, da bi ga nebeški Duhovnik krepil s svojo pomočjo in milostjo.

Pesek

Pri nas so začeli z delom za novo pokopališče, ki naj nadomešča pokopališči pri nekdanji farni cerkvi sv. Tomaža in pri Sv. Eliji nad Drago. Novo pokopališče bo oddaljeno od cerkve na Pesku 400 metrov, in sicer na poti Pesek-Gročana. Služilo bo sledečim vsem: Gročana, Pesek in Draga. Ne vemo, kako bodo uredili s pokojnimi iz Botača. Delo je prevzela slovenska tvrdka Milič z Opčin. Denar je dala država, in sicer preko mestnega tehničnega urada. V osmih mesecih bo moralo biti pokopališče dokončano. To se pravi, da za vse svete bo blagoslovljeno — če bo vse šlo po načrtih. Kdo bo prvi »fitnik«, bomo pravočasno sporočili. Ze sedaj pa za gotovo vemo, da vsi »kandidiramo« za ta blagoslovljeni kraj.

Z žalostjo smo zvedeli, da je Generalni komisariat odrekal pomoč, da bi dela v cerkvi Brezmadežne na Pesku mogli dokončati. Cerkev bi z dvema milijonoma lahko postala ena izmed najljubših Marijinih cerkva na Krasu. Gospod arhitekt Vilko Cekuta bi bil nanjo še bolj ponosen. Iz Kanade, kjer sedaj biva, nam je daroval moderni križev pot, ki ga je izdelal umetnik F. Gorše. Skoda, da ga ne moremo postaviti v cerkev, ker le-ta ni še dokončana. Bomo pa čakali in sledili Jezusovemu ukazu: Trkajte in se vam bo odprlo. S tem ni rečeno, da sami ne bomo nič naredili. Če hočemo, da se nam bodo vrata odprla, moramo tudi sami pomagati po svojih močeh.

Cerkvena oblast ima vso dobro voljo, da bo cerkev na Pesku postala župnijska cerkev. Seveda bo do tega prišlo, če nam bo uspelo zgraditi vsaj skromno župnišče. Zato bo pot do samostojne župnije Pesek še dolga in precej strma.

Zadnje nedeljo v maju bo pri nas v večernih urah marijanska procesija. Brezmadežno, ki je patrona naše cerkve, hočemo ob stoletnici lurških prikazovanj čim lepše proslaviti.

Trebče

V lepem majniškem razpoloženju se je preteklo nedeljo vila po Trebčah lepa marijanska procesija. Pred procesijo je pri popoldanski maši zelo živahno govoril g. Albin Grmek, rimljanjski župnik, ki so ga vsi z velikim veseljem poslušali. Procesijo je vodil preč. g. mons. Natal Silvani, openski dekan, ob asistenci več duhovnikov. Udeležba je bila lepa; red in sodelovanje vseh udeležencev sta dala vsem vtis, da v Trebčah ljubijo Marijo in jo radi častijo. Pri vseh prireditvah v Trebčah je vedno zraven tudi domača godba. Tako je tudi preteklo nedeljo s svojo udeležbo povzdignila lepo marijansko slovesnost. Ob godbi laže in lepše poje! Tega se v Trebčah dobro zavedajo;

prisrčno nagovoril:

»Vem, da sta ravnala z najboljšim namenom.«

Ob teh besedah se je Janez Chartres razburjen vzravnal in rekel z razklanim, izmučenim glasom:

»Izdala sva skoraj vse te, ki so tukaj.«

»Vajina napaka je bila samo ta, da sta zaupala odpadlemu duhovniku. Kdor je enkrat prelomil prisego, ne more več zastaviti svoje časti. Toda pogum, prijatelji, vse se utegne obrniti na dobro.« Nato je Coudrin razložil svoj načrt. Ravnatelj se ne bo branil izročiti jetnike huzarskemu stotniku in mu dati nekaj vojakov za spremstvo, da bi, kot je rekel, prepeljali jetnike v druge zapore. Medpotoma bi se straže s kakršnokoli pretvezo že iznebili. Tako bi bili vsi prosti.

Toda čudno; predrznega načrta ni sprejel nobeden od jetnikov. Zelo odločno so se branile predvsem žene. Da, če bi lahko šle nazaj domov in živele mirno naprej. Toda bežati v negotovost; ne, potem rajši umrejo. Brata Chartres sta goreče koprnela, da bi se za svojo izdajo, kot sta rekla, pokorila s smrtjo. A tudi drugi duhovniki so se branili sprejeti prostost.

»Star sem,« se je bolešno nasmehljaj generalni vikar. »Življenja zunaj ne bi mogel več prenašati. Dovolj dolgo sem izkušal, kako so nezaprte duhovnike zasledovali in preganjali kot divje živali. Sedaj želim samo to, da se bom v miru in pokoju pripravil na konec. Rabelj se še ni spomnil name. Ne bo pa trajalo dolgo, ko pride tudi pome. To ne bo najslabši dan v mojem življenju. Daj Bog, da bi bil moj najboljši!«

»Vaša sreča, gospod ravnatelj jetnišnice! S svojo glavo mi jamčite, da se bo zaslisanje izvršilo nemoteno!«

Čez nekaj trenutkov so bili jetniki že zbrani v vinski kleti samostanov. Med njimi so bili razen obsojencev tistega jutra tudi generalni vikar in vrsta drugih duhovnikov, ki še niso bili prišli pred revolucijsko sodišče. Obrazi so bili sicer bledi, a vendar je na vsakem ležal hraber mir, poln vdanosti. Samo bratoma Chartres je bilo videti veliko žalost, ki je mučila njuni sreci, odkar sta proti svoji volji izdala sobrate in njihove pomočnice.

Tedaj so se odprla vrata in v klet je vstopil zvenketaje z ostrogami huzarski častnik.

»Da mi boste dobro stražili, fantje; nikogar ne smete pustiti noter!« je še enkrat zabičil vojakoma, ki so ga spremljali, ki so pa takoj zopet izginili in zaprli vrata s težkimi železnimi zapahi.

Jetniki so začudeno strmeli v častnika, čigar potez v obrazu zaradi medle luči seveda niso mogli spoznati. Tedaj pa se je zgodilo nekaj čudnega. Stotnik je šel proti generalnemu vikarju, pokleknil predenj in rekel:

»Duhovnik Peter Coudrin vas prosi, da ga blagoslovite!« Starček je s solzami v očeh položil svojemu sobratu roke na glavo in izgovoril besede blagoslova.

Nepopisno je bilo začudenje jetnikov. Vsi so se gnetli okoli duhovnika in mu stiskali roke. Samo brata Chartres sta ostala ob strani in molčala.

Coudrin je stopil k njima. Brata sta se nemo obrnila proč. Toda Coudrin ju je

zato igra godba samo take komade, ki jih lahko verniki pojo.

Ko so Marijini častilci odhajali iz cerkve, je vaška godba z veselimi glasovi še potrdila, da je vsako leto druga majniška nedelja za Trebence marijanska nedelja in torej velik praznik za vse, ki se ponosno prištevajo med zveste otroke božje.

Tržaški romar

Naš največji ponos ni v tem, da se padcev ubranimo, temveč v tem, da iz padcev vstanemo.

OBVESTILA

SPREJEMNI IZPIT na Nižji srednji šoli v Gorici. Ravnateljstvo Nižje srednje šole v Gorici javlja, da se sprejemni izpiti na to šolo pričnejo v soboto 28. junija ob 9. uri v šolskih prostorih v ul. Randaccio.

Za pripustitev k tem izpitom je treba najkasneje do 10. junija vložiti na ravnateljstvo šole prošnjo na kolkovanem papirju za 100 lir in priložiti tej prošnji rojstni list na kolkovanem papirju, potrdilo o cepljenju proti kozam na prostem papirju, potrdilo o vplačani izpitni taksi (150 lir) ter program predelane snovi iz slovenščine.

Za morebitna nadaljnja pojasnila je tajništvo šole na razpolago vsak delavnik od 10. do 12. ure.

ROMANJE. Skofjski asistent Vincencijeve konference vabi vse člane na skupno romanje k novi cerkvi posvečeni lurški Materi božji na Konkodelu, v torek dne 27. maja. Skupna pobožnost bo ob 6. uri zvečer. Vabljeni so tudi drugi Marijini častilci.

Odbor

IZSLI STA dve eharistični pesmi lahkega stila za mešani zbor. Besedilo je pripravil msgr. Gregorec, uglasbil Mirko Filej. Poleg teh dobite še naslednji pesmi istega avtorja na upravi Katoliškega glasa: dve pesmi za prvoobhajance (otroški zbor), Ljubeča mamica in Materi (pesni za dekliški zbor) ter Voščilo dušnemu pastirju (za mešani zbor).

SV. BIRMA V GORICI. Zaradi nedeljskih volitev je goriški nadškof prestavil birmovanje v Gorici na nedeljo 1. junija. Na Binkošti torej v Gorici ne bo birmen. Zato pa bo nadškof birmoval naslednje nedelje 1. junija, in sicer ob 9.45 in ob 11. uri v stolnici in ob 4^h popoldne na Travniku.

DAROVI za Marijanišče: g.a. Marija Čehovin-Sosič namesto cvetja na grob za pok. Ivano Sosič 1.000; N.N. namesto cvetja na grob za pok. msgr. Kramaričem 1.000; Marijina družba iz ulice Risorta 10.000; družina Schar-Koželj namesto cvetja na grob za pok. prof. Zupanom 1.000; N.N. iz Tržiča 2.100 lir.

Vsem dobrotnikom iskrena zahvala!

Za Alojzijevišče: Ga. Marica Abuja ob prvi obletnici moževe smrti 7.000 lir.

Vodstvo se gospe Abujevi prav iskreno zahvaljuje za velikodušni dar; pok. možu pa želi večni mir.

Za Sirotišče: N. N. 500 lir. Bog povrni!

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L. 20, osmrtnice L. 30, več 7% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik

Tiska tiskarna Budin v Gorici

Wilhelm Hünermann:

53

Na božjih okopih

Resnična povest prevedena z dovoljenjem založbe Herder

»Gotovo veste, da so bile v zadnjih tednih povsod med političnimi jetniki,« je rekel častnik. »Dali so mi nalogo, naj takoj zasllišim vse, ki so zaprti v teh jecah.«

»Posamezno ali skupaj?« je vprašal ravnatelj.

»Ukažite, naj pripeljejo vse v kak pripraven prostor!«

»Dobro! Zdi se mi, da bi bila velika vinska klet primerna,« je preudarjal gospodar samostana sv. Trojice. »Res je pa, da je eden od jetnikov, ki je posebno trdovraten nezaprteženeec, v železnih okovih, in sicer na povleje predsednika kazenskega sodišča. Če pa želite...«

»Da, seveda! Osvobodite ga!« ga je častnik nepotrpežljivo prekinil. »Saj sem vam rekel, da hočem zasllišati vse jetnike skupaj. Podvizajte se torej! In da nas ne bo nihče motil, čujte, prav nihče! Pred vinsko klet postavite dvojno stražo. Pod nobenim pogojem ne sme pustiti, da bi kdo vstopil. Razumeli boste, da gre tu za stvar, ki niso za vsaka ušesa!«

»Popolnoma razumem, državljani stotnik!« mu je hitel oni zagotavljati.